

18. januar 2011

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af integrationsloven, lov om danskuddannelse af voksne udlændinge m.fl. og forskellige andre love (Anvisning af bolig til flygtninge og udvidelse af kredsen af prøveberettigede ved prøve i dansk m.v.)

§ 1

I lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 20. august 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

"Udlændingesservice kan i den forbindelse, hvis særlige grunde taler derfor, træffe afgørelse om, at en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som familiesammenført udlænding, jf. stk. 3, er omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering."

2. § 5 affattes således:

"§ 5. Kommunalbestyrelsen kan overlade udførelsen af faktiske opgaver som led i gennemførelsen af integrationsprogrammer, jf. kapitel 4, og introduktionsforløb, jf. kapitel 4 a, til andre kommunalbestyrelser, til offentlige myndigheder i øvrigt, til private virksomheder eller til organisationer eller foreninger m.v.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bemyndige andre kommunalbestyrelser, offentlige myndigheder i øvrigt, private virksomheder eller organisationer eller foreninger m.v. til at træffe afgørelser om integrationsprogrammer, jf. kapitel 4, og introduktionsforløb, jf. kapitel 4 a. Bemyndigelse til at træffe afgørelser efter § 23 f kan dog alene ske til andre kommunalbestyrelser.

Stk. 3. En kommunalbestyrelse kan bemyndige andre kommunalbestyrelser til at træffe afgørelser om udbetaling af introduktionsydelse, jf. kapitel 5, og udbetaling af hjælp i særlige tilfælde, jf. kapitel 6.

Stk. 4. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter regler om krav til sagsbehandlingen hos andre aktører, jf. stk. 2, herunder om frister og procedurer i forbindelse med sagsbehandlingen, og kan fastsætte regler om, hvorledes kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med andre aktører."

3. I § 12 indsættes efter stk. 1:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan ikke opfylde sin pligt efter stk. 1, 1. pkt., ved at anvise almene boliger, som er beliggende i et ghettoområde, jf. § 61 a i lov om almene boliger, eller i et område som nævnt i § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger.«

Stk. 2-6 bliver herefter stk. 3-7.

4. I § 12, stk. 3 og 4, der bliver stk. 4 og 5, ændres"§ 23, stk. 2, nr. 3" til: "§ 23 a, stk. 1, nr. 2".

5. I § 16, stk. 4, 2. pkt., ændres "introduktionsprogrammets" til: "integrationsprogrammets".

6. I § 16, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter "udlændingen": ", jf. § 4".

7. I § 16, stk. 7, udgår "med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, § 8 eller § 9 c, stk. 3,".

8. I § 24 c, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter "udlændingen": ", jf. § 4".

9. § 24 f affattes således:

"§ 24 f. § 23, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse for udlændinge, der får tilbudt et introduktionsforløb, dog ikke udlændinge omfattet af § 2, stk. 4, nr. 1-3 eller 5."

10. § 27 a, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

"En udlænding, der er omfattet af et systematisk henvisningsforløb, kan ikke henvises til en anden aktør, jf. § 5, stk. 2, som kommunalbestyrelsen har overladt varetagelsen af integrationsprogrammer, medmindre den anden aktør er en kommunalbestyrelse."

11. I § 45, stk. 7, 1. pkt., ændres "asylansøger, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, § 8 eller § 9 c" til: "mindreårig flygtning".

12. I § 51 a, stk. 1-3, ændres "§ 5, stk. 2" til: "§ 5, stk. 2 og 3".

13. § 51 c, stk. 1, affattes således:

"§ 51 c. Andre aktører, der af kommunalbestyrelsen, jf. § 5, stk. 2, er bemyndiget til helt eller delvis at forestå opgaver og træffe afgørelser vedrørende integrationsprogrammer for udlændinge, skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis udlændingen ikke møder til samtaler eller ikke deltager i tilbud i medfør af integrationsprogrammet."

14. I § 53, stk. 3 og 4, ændres "§ 5, stk. 2," til: "§ 5, stk. 2 og 3,".

15. I § 53, stk. 5, ændres "stk. 2, 4 og 5" til: "stk. 2 og 4".

16. § 57 affattes således:

"§ 57. Meddeles en udlænding med opholdstilladelse, der er omfattet af § 2, stk. 2-4, efterfølgende opholdstilladelse på andet grundlag, har de i denne lov fastsatte bestemmelser virkning fra den første opholdstilladelse.

Stk. 2. Meddeles en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse, på ny opholdstilladelse, forkortes vedkommendes ny introduktionsperiode, jf. § 16, stk. 6, og § 24 c, stk. 4, med det tidsrum, hvori udlændingen forud for meddelelsen af den seneste opholdstilladelse har været omfattet af en introduktionsperiode. Hvis særlige omstændigheder tilsiger det, kan kommunalbestyrelsen helt eller delvis undlade at forkorte den ny introduktionsperiode. Den ny introduktionsperiode skal dog ophøre senest på det tidspunkt, da udlændingen har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år.

Stk. 3. En udlænding, der har eller tidligere har haft opholdstilladelse, og som meddeles opholdstilladelse som flygtning, jf. § 2, stk. 2, bliver omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering af flygtninge, hvis den pågældende på tidspunktet for opholdstilladelsens meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5."

§ 2

I lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 16. august 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 indsættes som stk. 5:

"Stk. 5. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte regler om, at udlændinge, der ikke er omfattet af danskuddannelseslovens personkreds, jf. § 2 og § 2 a, kan deltage i prøver i henhold til denne lov mod betaling af et gebyr."

2. I § 10 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

"Stk. 4. Indgår en kommunalbestyrelse driftsaftale om udbud af danskuddannelse efter denne lov med en udbyder, som ikke er en del af den offentlige forvaltning, gælder reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen i forhold til de opgaver, som udbyderen udfører i medfør af driftsaftalen."

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

3. § 16 b, stk. 13, affattes således:

"Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler om tilbud om arbejdsmarkedsrettet danskundervisning, herunder regler om udbydere af undervisningen og indholdet af tilbuddet. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætte nærmere regler om anvisning af refusion, regnskabsaflæggelse og revision og om forældelse af kommuners krav på refusion i forbindelse med arbejdsmarkedsrettet danskundervisning."

4. § 20, stk. 3, affattes således:

"Stk. 3. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler om klagefrister og klage over afgørelser i forbindelse med prøver, herunder om at omprøve og ombødømmelse kan resultere i en lavere karakter."

§ 3

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 561 af 19. juni 2009, som ændret ved § 2 i lov nr. 104 af 7. februar 2007, § 12 i lov nr. 483 af 12. juni 2009, § 1 i lov nr. 485 af 12. juni 2009 og § 1 i lov nr. 1512 af 27. december 2009, foretages følgende ændring:

I § 14, stk. 2, nr. 5, ændres "kommunale udgifter til danskundervisning af udlændinge samt introduktionsydelse og aktivering efter kapitel 4 og 5 i lov om integration af udlændinge i Danmark" til: "kommunale udgifter til danskundervisning og undervisning i danske samfundsforhold og dansk kultur og historie samt introduktionsydelse og aktivering efter integrationslovens kapitel 4-5".

§ 4

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1428 af 14. december 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 431 af 28. april 2010, § 4 i lov nr. 571 af 31. maj 2010 og § 25 i lov nr. 639 af 14. juni 2010, foretages følgende ændring:

I § 31 a, stk. 4, ændres "stk. 4" til: "stk. 3".

§ 5

Loven træder i kraft den 1. juli 2011.

§ 6

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets formål og indhold
2. Ændring af integrationsloven
 - 2.1. Ændring af reglerne om anvisning af bolig til nyankomne flygtninge
 - 2.1.1. Regeringens ghettostrategi "Ghettoen tilbage til samfundet"
 - 2.1.2. Forslag om ændring af integrationslovens regler om anvisning af bolig til flygtninge
 - 2.2. Adgang for Udlændingesservice til at træffe afgørelse om boligplacering
 - 2.3. Integrationsretlige konsekvenser af skift mellem opholdsgrundlag og afbrydelser i opholdet
 - 2.4. Andre aktørers, herunder andre kommunalbestyrelses, varetagelse af opgaver i tilknytning til integrationsprogrammet og introduktionsforløbet.
 - 2.5. Præcisering af reglerne om integrationsprogram til mindreårige uledsagede flygtninge
 - 2.6. Beskæftigelsesrettede tilbud til indvandrere, som ikke modtager ydelser.
3. Ændring af danskuddannelsesloven
 - 3.1. Udvidelse af kredsen af prøveberettigede efter danskuddannelsesloven
 - 3.2. Private udbydere omfattes af forvaltningsloven og offentlighedsloven
 - 3.3. Behandling af klager over bedømmelse af prøver
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Forholdet til EU-retten
9. Forholdet til internationale konventioner
10. Hørte myndigheder m.v.
11. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget.

1. Lovforslagets formål og indhold

Formålet med lovforslaget er at gennemføre den del af regeringens ghettostrategi "Ghettoen tilbage til samfundet" af 26. oktober 2010 og regeringens aftale med Dansk Folkeparti "Nye tider, nye krav" af 7. november 2010, der kræver ændring af integrationsloven.

Regeringens ghettostrategi indeholder bl.a. en række initiativer til en bedre balance i beboersammensætningen i de udsatte boligområder. Strategien indeholder i den forbindelse bl.a. forslag om ændring af integrationsloven, hvorefter kommunerne ikke kan anvise bolig til nyankomne flygtninge i ghettoområder eller i områder, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning. Det indgår i regeringen og Dansk Folkepartis aftale "Nye tider, nye krav", at den i ghettostrategien foreslåede ændring af integrationsloven skal gennemføres.

Dette lovforslag indeholder på den baggrund forslag om, at integrationsloven ændres således, at kommunerne ikke kan anvise nyankomne flygtninge til en bolig i et ghettoområde eller i et område, som er opført på liste over områder, der kan anvende kombineret udlejning. Der henvises til lovforslagets afsnit 2.1.

Lovforslaget indeholder herudover en række forslag til ændring af integrationsloven og danskuddannelsesloven.

I integrationsloven foreslås det bl.a. præciseret, at adgangen for ubeskæftigede udlændinge, der tilbydes et introduktionsforløb, til at få tilbud om beskæftigelsesrettede tilbud, ikke omfatter udlændinge, der har opholdstilladelse på baggrund af studier, beskæftigelse, au pair-ophold m.v. Endvidere foreslås integrationslovens regler om, hvorledes lovens bestemmelser finder anvendelse i tilfælde, hvor en udlænding skifter opholdsgrundlag, præciseret. Der henvises til henholdsvis afsnit 2.6 og 2.3.

Danskuddskaber kan dokumenteres ved bestået prøve i dansk, der afholdes efter danskuddannelsesloven. Loven indebærer imidlertid, at alene udlændinge, der har opholdstilladelse m.v. her i landet, kan aflægge en prøve i dansk. Nogle udlændinge bosat uden for Danmark kan imidlertid have interesse i at tage prøven mod betaling, og der er ingen særlig begrundelse for den nuværende afgrænsning. Det foreslås på den baggrund, at der i danskuddannelsesloven indsættes en bemyndigelse for ministeren for flygtninge, indvandrere og integration til at fastsætte regler om, at udlændinge, der ikke har opholdstilladelse her i landet, kan aflægge en prøve i dansk. Der henvises til lovforslagets afsnit 3.1.

Danskuddannelsesloven foreslås endvidere ændret, således at en privat udbyder, som indgår driftsaftale om danskuddannelse med en kommunalbestyrelse, i lighed med kommunale sprogcentre skal være omfattet af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven med hensyn til de opgaver, som udføres i medfør af driftsaftalen. Der henvises til afsnit 3.2 og 3.3.

Dertil kommer en række forslag af mere eller mindre teknisk karakter, herunder om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2. Ændring af integrationsloven

2.1. Ændring af reglerne om anvisning af bolig til nyankomne flygtninge

2.1.1. Regeringens ghettostrategi "Ghettoen tilbage til samfundet"

Regeringen har gennem årene iværksat en række initiativer, der har til formål at modvirke ghettoisering. Initiativerne har bl.a. været af boligpolitisk og af integrationsmæssig karakter.

Regeringens indsats omfatter bl.a. *Regeringens strategi mod ghettoisering*, der blev offentliggjort i maj 2004. Som led i udmøntningen af strategien har regeringen bl.a. indført et nyt redskab til udlejning af almene boliger i udsatte boligområder, hvorefter en kommunalbestyrelse kan beslutte, at boligsøgende, der modtager introduktionsydelse, starthjælp eller kontanthjælp, skal afvises fra en bolig i et udsat boligområde (reglerne om kombineret udlejning). Samtidig indeholdt strategien en række initiativer, der havde til formål at styrke integrationen i de udsatte boligområder, herunder en særlig indsats for kriminalitetsforebyggelse, lektiehjælp, frivillighedsarbejde m.m. i de mest udsatte boligområder.

Der er endvidere – bl.a. på Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations (herefter Integrationsministeriet) område – gennem årene gennemført en række konkrete indsatser med fokus på de mest udsatte boligområder. Der er bl.a. sat fokus på styrkelse af beskæftigelsen i udsatte boligområder, en forebyggende indsats i forhold til børn og unge, bekæmpelse af kriminalitet og projekter for udsatte nydanske kvinder m.v. Integrationsministeriet har endvidere udviklet et bydelsbarometer med henblik på at følge udviklingen i de almene boligområder og sikre, at indsatsen målrettes til de udsatte boligområder, som mest har behov herfor.

Den hidtidige indsats har haft en positiv effekt i forhold til de udsatte boligområder bl.a. i forhold til beboernes arbejdsmarkedstilknøytning, men der er stadigvæk en række udfordringer. Hvis de udsatte boligområder skal overkomme de eksisterende udfordringer, kræver det, at indsatsen forstærkes og fortsætter.

Regeringen har derfor i oktober 2010 offentliggjort sin strategi "*Ghettoen tilbage til samfundet*". Strategien indeholder en række nye initiativer, som er opdelt i fem indsatsområder: Mere attraktive boligområder, der bryder isolationen, Bedre balance i beboersammensætningen, Styrket indsats for børn og unge, Væk fra passiv forsørgelse på offentlige ydelser og Bekæmpelse af socialt bedrageri og kriminalitet.

Der er i dag 26 boligområder, som har så store udfordringer, at de falder ind under betegnelsen ghettoområder. Det er områder, hvor en stor andel af beboerne er uden arbejde, hvor relativt mange af beboerne er kriminelle, og hvor der er en stor andel af personer med indvandrerbaggrund.

Strategien indeholder på den baggrund dels en række initiativer, der i særlig grad retter sig mod de 26 ghettoområder, dels en række initiativer, der retter sig mod udsatte boligområder mere generelt bl.a. med henblik på at modvirke, at disse områder udvikler sig til ghettoområder.

2.1.2. Forslag om ændring af integrationslovens regler om anvisning af bolig til flygtninge

Kapitel 3 i integrationsloven indeholder nærmere regler om boligplacering af flygtninge. Reglerne i kapitel 3 indebærer, at der skal aftales eller fastsættes kvoter for, hvor mange flygtninge der skal boligplaceres i henholdsvis de enkelte regioner og de enkelte kommuner i en region, jf. herved lovens § 7 og 8.

Formålet med denne kvoteordning er at sikre en mere jævn geografisk fordeling af nyankomne udlændinge med henblik på at opnå bedre forudsætninger for en vellykket integration og for at sikre, at et større antal kommuner deltager i integrationsopgaven.

Spørgsmålet om, i hvilken kommune den enkelte flygtning skal tage bopæl, er nærmere reguleret i § 10. Det følger heraf, at Udlændingetjenesten i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse til en flygtning træffer afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende skal tage bopæl (visitering). Kvoteordningen indebærer, at flere kommuner, der har en stor andel udlændinge, ikke får visiteret nye flygtninge.

Efter § 12, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil Udlændingetjenesten har visiteret en flygtning, anvise den pågældende flygtning en bolig.

Der er ikke i integrationsloven fastsat nærmere regler om, hvor i kommunen en kommunalbestyrelse kan anvise en bolig til en flygtning. Det er overladt til den enkelte kommunalbestyrelse at træffe beslutning herom, og der er ikke efter integrationsloven noget til hinder for, at en nyankommen flygtning anvises en bolig i et udsat boligområde, hvor der f.eks. er en stor koncentration af beboere uden for arbejdsmarkedet og en stor koncentration af indvandrere og efterkommere.

Det indgår i regeringens ghettostrategi, at der bl.a. skal skabes en bedre balance i beboersammensætningen i de udsatte boligområder. Strategien indeholder på den baggrund en række initiativer, der har til formål at sikre en bedre styring af tilflytningen til de mest udsatte boligområder for dermed at undgå en for stor koncentration af bl.a. beboere uden for arbejdsmarkedet og af nyankomne flygtninge og indvandrere fra lande uden for EU/EØS og Schweiz. Det indgår på den baggrund i strategien, at integrationsloven skal ændres således, at kommunalbestyrelserne ikke fremover anviser bolig til nyankomne flygtninge i ghettoområder eller områder, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning. Formålet er at styrke den enkelte udlændings muligheder for en vellykket integration og kontakt med det danske samfund. Formålet er endvidere at

styrke indsatsen mod ghettoisering og modvirke en for skæv beboersammensætning i ghettoområderne og områderne, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning.

På den baggrund og på baggrund af regeringens aftale med Dansk Folkeparti "Nye tider, nye krav" foreslås det, at integrationslovens § 12 om kommunalbestyrelsens pligt til at anvise nyankomne flygtninge en bolig ændres, således at kommunalbestyrelsen ikke må anvise en bolig i et ghettoområde, jf. 61 a i almenboligloven, eller i et område, som er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, jf. almenboliglovens § 51 b.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at en kommunalbestyrelse i en kommune, hvor der ligger et ghettoområde eller et område, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, ikke kan anvise en flygtning, der er visiteret til kommunen, en bolig i de nævnte områder, men i stedet må anvise flygtningen en anden bolig.

Forbuddet mod anvisning af bolig i de af den foreslåede bestemmelse omfattede områder gælder, uanset at kommunalbestyrelsen på tidspunktet for overtagelse af ansvaret for den enkelte flygtning alene har mulighed for at anvise en bolig i en ghetto eller i et område, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, og således ikke umiddelbart råder over andre boliger.

Den nærmere afgrænsning af, hvilke områder der henhører under betegnelsen et ghettoområde, er fastsat i § 61 a i lov om almene boliger. Bestemmelsen indebærer, at der ved et ghettoområde forstås almene boligområder, hvor der er mindst 1.000 beboere, og som opfylder to af følgende kriterier:

- 1) Andelen af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande overstiger 50 pct.
- 2) Andelen af 18-64-årige uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse overstiger 40 pct. (opgjort som gennemsnit over de seneste fire år).
- 3) Antal dømt for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer pr. 10.000 beboere på 18 år og derover overstiger 270 personer (opgjort som gennemsnit over de seneste fire år).

Den nærmere afgrænsning af, hvilke områder der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, er fastsat i § 51 b i lov om almene boliger. Bestemmelsen indebærer, at reglerne om kombineret udlejning kan finde anvendelse i områder, hvor der er en høj andel af personer uden for arbejdsmarkedet. Der kan dels være tale om områder (fysisk sammenhængende almene afdelinger), hvor der bor mindst 1.000 beboere i afdelingerne tilsammen, og hvor mindst 40 pct. af beboerne i alderen 18-64 år i afdelingerne tilsammen er uden for arbejdsmarkedet, dels være tale om områder, hvor der bor mindst 5.000 beboere i afdelingerne tilsammen, og hvor mindst 30 pct. af beboerne i alderen 18-64 år i afdelingerne tilsammen er uden for arbejdsmarkedet.

På grundlag af den nævnte afgrænsning af et ghettoområde er der pr. 1. januar 2011 identificeret 26 ghettoområder. De 26 områder ligger i 14 kommuner. Antallet af områder, hvor reglerne om kombineret udlejning kan finde anvendelse, udgør ifølge den af Socialministeriet offentliggjorte liste over boligområder, der kan anvende kombineret udlejning, 45 boligområder pr. 1. oktober 2010. Disse boligområder ligger i 26 kommuner.

De to lister omfatter i alt 28 forskellige kommuner. På grundlag af de af Udlændingesservice den 21. december 2010 udmeldte reviderede kommunevoter for 2011 forventes 986 flygtninge at blive visiteret til de 28 kommuner i 2011.

De gældende regler om kommunalbestyrelsens pligt til at anvise bolig til nyankomne flygtninge videreføres i øvrigt uændret. Kommunalbestyrelsen har således pligt til snarest muligt at fremskaffe en permanent bolig til flygtningen, jf. integrationslovens § 12, stk. 1, der videreføres uændret. For at opfylde denne pligt kan kommunalbestyrelsen anvende de muligheder for anvisning af bolig til boligsøgende, der i øvrigt følger af almenboliglovgivningen. Der er endvidere i integrationslovens § 13 givet kommunerne adgang til at erhverve, indrette eller leje ejendomme med henblik på anvisning af boliger til flygtninge. Råder kommunalbestyrelsen på tidspunktet for kommunens overtagelse af ansvaret for den pågældende flygtning ikke over en permanent bolig, skal kommunalbestyrelsen – som hidtil – anvise flygtningen et midlertidigt opholdssted, indtil det er muligt at anvise en permanent bolig, jf. § 12, stk. 5.

Såfremt kommunalbestyrelsen ikke i tilstrækkeligt omfang har udnyttet sine muligheder for at anvise permanente boliger til de pågældende flygtninge, kan Udlændingesservice efter bestemmelsen i integrationslovens § 15 på vegne af kommunalbestyrelsen og for kommunens regning indgå aftaler om at erhverve, indrette eller leje ejendomme i kommunen med henblik på anvisning af boliger til de flygtninge, som Udlændingesservice har visiteret til kommunen.

Det skønnes i øvrigt, at den enkelte kommunalbestyrelse, der modtager flygtninge efter integrationsloven, har gode muligheder for at finde en anden egnet bolig, uanset at der i kommunen ligger et eller flere af de områder, hvortil anvisning ikke kan ske.

Den foreslåede ændring af integrationsloven skal ses i sammenhæng med den ved lov nr. 1610 af 22. december 2010 om ændring af lov om almene boliger m.v. (Stop for anvisning til ghettoområder af visse personer og identifikation af ghettoområder) foretagne ændring af § 59 i lov om almene boliger m.v..

Ved denne ændring, der ligeledes gennemførtes som led i udmøntningen af regeringens ghettostrategi, er der blevet indført et forbud mod kommunal anvisning af en bolig i et ghettoområde eller et område, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning til husstande, hvor et eller flere medlemmer af husstanden ikke er statsborgere i et land, der er tilsluttet EU, EØS, eller i Schweiz. Hvis kommunalbestyrelsen i en sådan situation ikke har andre boliger i en almen afdeling til rådighed, skal kommunalbestyrelsen dog anvise en bolig i ghettoområdet eller i et område, der er omfattet af kombineret udlejning.

Om forholdet til denne ændring af lov om almene boliger m.v. bemærkes følgende:

§ 59, stk. 6, i lov om almene boliger indebærer, at en kommunalbestyrelse – som led i løsningen af påtrængende boligsociale opgaver – ikke må anvise en bolig i et af de i bestemmelsen nævnte områder til bestemte persongrupper. Bestemmelsen indeholder således en regulering af den kommunale anvisningsret, når dette sker som led i løsningen af påtrængende boligsociale opgaver. Det henhører under den enkelte kommunalbestyrelse at vurdere, om den enkelte boligsøgende skal anvises en bolig.

Integrationsloven indeholder en selvstændig regulering af spørgsmålet om anvisning af boliger til flygtninge. Reguleringen har ikke sammenhæng med andre bestemmelser om kommunale boligplaceringsforpligtelser. Kommunalbestyrelsen har således efter integrationsloven en pligt til at anvise en flygtning, der visiteres til kommunen, en bolig. Det gælder, uanset om de kriterier, som den enkelte kommunalbestyrelse anvender ved tildeling af bolig som led i løsningen af boligsociale opgaver, i øvrigt er opfyldt. Reglerne i integrationsloven indebærer endvidere, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde den pågældende flygtning en permanent bolig i kommunen.

Den særlige regulering i integrationsloven skal ses i sammenhæng med, at anvisning af bolig til en flygtning udgør en væsentlig forudsætning for den enkelte flygtnings muligheder for at blive integreret, idet flygtningen herved sikres det fornødne grundlag for sin videre integration i det danske samfund og deltagelse i det lokale samfundsliv. Integrationslovens boligplaceringsregler varetager derfor – foruden hensynet til løsning af boligsociale opgaver over for nyankomne flygtninge – hensynet til flygtnings integration i bl.a. det lokale samfund.

Den foreslåede ændring af integrationslovens boligplaceringsregler indeholder på den baggrund tillige et ubetinget forbud mod anvisning af bolig til en nyankommen flygtning i et ghettoområde eller i et område, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning. Også på dette punkt adskiller forslaget sig fra det i § 59, stk. 6, i lov om almene boliger fastsatte forbud mod anvisning af boliger i et ghettoområde eller i et område, som er omfattet af kombineret udlejning, idet kommunalbestyrelsen – i tilfælde, hvor der ikke er en ledig bolig i anden afdeling – kan anvise en bolig i et af de i § 59, stk.6, omfattede områder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

2.2. Adgang for Udlændingesservice til at træffe afgørelse om boligplacering

Reglerne i kapitel 3 i integrationsloven om boligplacering omfatter udlændinge, der meddeles opholdstilladelse som flygtninge, jf. lovens § 2, stk. 2.

Der har i nogle få sager været tvivl om boligplaceringsreglerne for personer, der meddeles opholdstilladelse, og som på tidspunktet for opholdstilladelsens meddelelse er indkvarteret på et asylcenter.

Flygtninge i integrationslovens forstand er nærmere defineret i lovens § 2, stk. 2. Bestemmelsen indebærer bl.a., at udlændinge, som får afslag på asyl, men opholdstilladelse efter en anden bestemmelse i udlændingeloven i forlængelse heraf, som hovedregel anses som flygtninge i integrationslovens forstand, jf. integrationslovens § 2, stk. 2.

Det kan eksempelvis dreje sig om udlændinge, som får humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1. Andre eksempler er udlændinge, som ikke får asyl, men i forlængelse af asylsagen får opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, f.eks. fordi de pågældende er udsendelseshindrede (§ 9 c, stk. 2), eller fordi de pågældende er mindreårige og der er grund til at antage, at de uden for de asylbegrundende tilfælde vil blive stillet i en reel nødsituation ved en tilbagevenden til hjemlandet, eller der efter det, som er oplyst om deres personlige forhold, er særlige grunde til at antage, at de ikke bør gennemgå en asylsagsbehandling eller (§ 9 c, stk. 3).

Visse udlændinge, som i forlængelse af en asylsagsbehandling får opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, regnes imidlertid ikke som flygtninge i integrationslovens forstand. Det gælder f.eks. personer, som efter at have fået afslag på asyl får opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. familiemæssig tilknytning til en herboende. Sådanne udlændinge betragtes i stedet som familiesammenførte udlændinge, jf. integrationslovens § 2, stk. 3, hvilket har som konsekvens, at de ikke skal boligplaceres.

I nogle tilfælde vil en udlænding, som i forlængelse af en ansøgning om asyl får opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. familiemæssig tilknytning til en herboende, have boet hos denne person under sagen og tage ophold der efter at have fået opholdstilladelse.

Der er imidlertid også enkelte tilfælde, hvor udlændingen under sagens behandling ikke har været bosat hos det familiemedlem, som udlændingens opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c hviler på tilknytningen til. Som eksempel kan nævnes et ægtepar med børn, som indrejser sammen i landet, søger asyl, bliver indkvarteret på et asylcenter og bliver skilt inden sagens afgørelse. Får den ene ægtefælle asyl og den anden

ægtefælle afslag på asyl, kan der efter omstændighederne meddeles opholdstilladelse til sidstnævnte med henblik på udøvelse af samvær med børnene. Efter de gældende regler skal kun den af ægtefællerne, der får asyl, boligplaceres. Der er ikke hjemmel til at boligplacere den ægtefælle, som får opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. familiemæssig tilknytning til parrets fællesbørn, da den pågældende ikke er flygtning i integrationslovens forstand.

En udlænding i en sådan situation har – modsat familiesammenførte udlændinge i øvrigt – normalt ikke mulighed for at tage ophold hos en herboende, og den pågældende vil derfor ofte være henvist til at forblive på indkvarteringsstedet, indtil Udlændingetjenesten kan indgå aftale med en kommune om, at den pågældende kan tage bopæl i kommunen.

På den baggrund – og for at sikre, at de indkvarteringssteder, der er etableret med henblik på at huse bl.a. udlændinge, der søger om asyl, ikke unødigt anvendes som opholdssted for udlændinge, der på andet grundlag er meddelt opholdstilladelse her i landet – skønnes det mest hensigtsmæssigt, at reglerne om boligplacering i integrationslovens kapitel 3 også finder anvendelse i sådanne tilfælde.

Det foreslås derfor, at integrationsloven ændres, således Udlændingetjenesten, hvis særlige grunde taler derfor, kan træffe afgørelse om, at en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som familiesammenført udlænding, jf. § 2, stk. 3, er omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering. Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at Udlændingetjenesten – på grundlag af de aftalte eller fastsatte kommunekvoter – skal træffe afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende skal tage bopæl (visitering), og at kommunalbestyrelsen i den kommune, hvortil udlændingen visiteres, skal anvise den pågældende en bolig, jf. § 12.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1.

2.3. Integrationsretlige konsekvenser af skift mellem opholdsgrundlag og afbrydelser i opholdet

Det følger af integrationslovens § 16, stk. 6, at et integrationsprogram har en varighed på højst tre år, efter at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen.

En udlænding, der er meddelt opholdstilladelse, vil normalt have samme opholdsgrundlag under hele integrationsperioden. I nogle tilfælde kan der dog ske et skift i udlændingens opholdsgrundlag.

Kommunalbestyrelsens pligt til at tilbyde et integrationsprogram i tilfælde, hvor en udlænding under introduktionsperioden skifter opholdsgrundlag, er nærmere reguleret i lovens § 57. Det følger heraf, at meddeles en udlænding, der er omfattet af integrationsloven, jf. lovens § 2, stk. 2-4, efterfølgende opholdstilladelse på andet grundlag, har de i integrationsloven fastsatte bestemmelser virkning fra den første opholdstilladelse. Dette indebærer, at den pågældendes introduktionsperiode regnes fra kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for den pågældende i forbindelse med meddelelsen af den første opholdstilladelse.

Integrationslovens § 57 regulerer de situationer, hvor en udlænding skifter opholdsgrundlag under introduktionsperioden, uden at der i forbindelse med skift af opholdsgrundlag er en periode, hvor den pågældende ikke har noget opholdsgrundlag.

Integrationsloven gælder imidlertid også for udlændinge, der opnår et nyt opholdsgrundlag, men hvor der i forbindelse med skiftet mellem opholdsgrundlag forløber en periode, hvor udlændingen ikke har opholdstilladelse her i landet.

Spørgsmålet om, hvorledes det princip, der følger af § 57, skal finde anvendelse i tilfælde, hvor en udlænding skifter – retligt eller faktisk – opholdsgrundlag, men hvor der i den forbindelse forløber en periode, hvor

udlændingen ikke har opholdstilladelse her i landet, har imidlertid givet anledning til en vis tvivl. Det gælder navnlig i tilfælde, hvor der indtræder en længerevarende afbrydelse af en udlændings ophold her i landet.

Det foreslås på den baggrund, at det i integrationsloven præciseres, at kommunalbestyrelsen ved tilbud om integrationsprogram eller introduktionsforløb til en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse, som udgangspunkt skal fratække det eller de tidsrum, hvori den pågældende tidligere har været omfattet af en introduktionsperiode. I visse tilfælde kan der være forløbet en så lang periode mellem udlændingens første og anden opholdstilladelse, at de danskundskaber m.v., som udlændingen måtte have erhvervet under det første ophold, kan være gået tabt. Det foreslås derfor, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at den enkelte udlænding skal tilbydes en længere introduktionsperiode, der dog højst kan udgøre tre år.

Den gældende bestemmelse i integrationslovens § 57 indebærer, at en udlænding, som i løbet af introduktionsperioden skifter opholdsgrundlag fra f.eks. familiesammenført udlænding til flygtning, ikke skal boligplaceres. Reglen afspejler, at boligplacering i sådanne tilfælde ofte ikke vil være påkrævet, idet vedkommende allerede har fast bopæl i en herværende kommune, hvor han eller hun følger et igangværende integrationsprogram eller introduktionsforløb.

Reglen har imidlertid givet anledning til vanskeligheder i nogle enkelte tilfælde, hvor udlændingen på tidspunktet for opholdstilladelsens meddelelse har været indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5. Når en udlænding skifter opholdsgrundlag fra f.eks. familiesammenført udlænding til flygtning, vil baggrunden herfor undertiden være, at de familiemæssige relationer, som den oprindelige opholdstilladelse har hvilet på, ikke længere er til stede – f.eks. pga. vold i familien – og en del af de udlændinge, som ansøger om asyl under sådanne omstændigheder, vil tage ophold på et indkvarteringssted under asylsagsbehandlingen. Får den pågældende herefter asyl, vil den pågældende normalt være uden anden bopæl, og der følger ikke af integrationsloven nogen adgang for Udlændingesservice til at boligplacere den pågældende, der derfor må opholde sig på indkvarteringsstedet, indtil Udlændingesservice kan indgå aftale med en kommune om, at kommunen overtager ansvaret for den pågældende.

Det foreslås på den baggrund, at en flygtning, som har eller tidligere har haft opholdstilladelse her i landet, og som efterfølgende meddeles opholdstilladelse som flygtning, jf. § 2, stk. 2, er omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering af flygtninge, hvis den pågældende på tidspunktet for opholdstilladelsens meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 16

2.4. Andre aktørers, herunder andre kommunalbestyrelses, varetagelse af opgaver i tilknytning til integrationsprogrammet og introduktionsforløbet.

Bestemmelsen i § 5 i integrationsloven indeholder nærmere regler om en kommunalbestyrelses adgang til at overdrage varetagelsen af faktiske opgaver og myndighedsopgaver til andre som led i udførelsen af opgaver efter integrationsloven. Bestemmelsen indeholder således bl.a. en regulering af adgangen til at overdrage opgaver som led i tilbud om integrationsprogrammer, jf. kapitel 4, og som led i et tilbud om introduktionsforløb, jf. kapitel 4 a.

Den gældende bestemmelse i § 5 indebærer, at adgangen til at overdrage faktisk opgavevaretagelse og afgørelseskompetence til andre kommunalbestyrelser og organisationer eller foreninger m.v. er mere udstrakt for integrationsprogrammer end for introduktionsforløb.

Integrationsministeriet finder imidlertid, at der på dette punkt ikke er grund til at sondre mellem integrationsprogrammer og introduktionsforløb.

Lovforslaget indeholder på den baggrund forslag om, at adgangen til at overdrage faktisk opgavevaretagelse og afgørelseskompetence til andre kommunalbestyrelser og organisationer eller foreninger m.v. bliver den samme for introduktionsforløb som for integrationsprogrammer.

2.5. Præcisering af reglerne om integrationsprogram til mindreårige uledsagede flygtninge

Det følger af integrationslovens § 16, stk. 1, at flygtninge, der er fyldt 18 år, skal have tilbudt et integrationsprogram. Dette gælder bl.a. udlændinge, der er fyldt 18 år, og som er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, (humanitær opholdstilladelse) eller efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2 (opholdstilladelse til udrejsehindrede afviste asylansøgere).

Desuden følger det af § 16, stk. 7, at mindreårige, uledsagede flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, § 8 eller § 9 c, stk. 3, kan få tilbudt et integrationsprogram.

En uledsaget mindreårig udlænding, der har søgt om asyl her i landet, kan imidlertid endvidere meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, (humanitær opholdstilladelse) eller opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2 (opholdstilladelse til udrejsehindrede afviste asylansøgere). Uledsagede mindreårige udlændinge med opholdstilladelse efter § 9 b, stk. 1, eller § 9 c, stk. 2, er således ikke efter ordlyden i § 16, stk. 7, omfattet af den kreds af udlændinge under 18 år, som en kommunalbestyrelse kan tilbyde et integrationsprogram.

Det foreslås på den baggrund, at det i § 16, stk. 7, præciseres, at kommunalbestyrelsen har adgang til at tilbyde uledsagede mindreårige flygtninge et integrationsprogram, hvor dette skønnes formålstjenligt, uanset efter hvilken bestemmelse de pågældende har fået opholdstilladelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7.

2.6. Beskæftigelsesrettede tilbud til indvandrere, som ikke modtager ydelser.

Ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.) er integrationslovens målgruppe udvidet til også at omfatte udlændinge, der kommer til landet som led i beskæftigelse m.v. og deres medfølgende ægtefæller, jf. § 2, stk. 4, om indvandrere.

Der er i den forbindelse indført et tilbud om introduktionsforløb til denne gruppe af udlændinge, jf. lovens kapitel 4 a. Et introduktionsforløb omfatter danskuddannelse, kursus i danske samfundsforhold og – hvis udlændingen er berettiget hertil og ønsker at modtage tilbuddet – beskæftigelsesrettede tilbud, jf. § 24 c, stk. 2.

Spørgsmålet om, hvorvidt en kommunalbestyrelse skal give beskæftigelsesrettede tilbud til en udlænding som led i et introduktionsforløb, er nærmere reguleret i lovens § 23, stk. 5, jf. § 24 f. Bestemmelsen i § 23, stk. 5, der senest er ændret ved den ovennævnte lovændring, indebærer, at en kommunalbestyrelse har pligt til at give en udlænding, der ikke er i beskæftigelse, og som ikke modtager introduktionsydelse m.v., et beskæftigelsesrettet tilbud, hvis udlændingen anmoder herom, og hvis tilbuddet skønnes at ville forbedre den pågældendes beskæftigelsesmuligheder.

Formålet med den gældende ordning er – i forhold til kredsen af udlændinge, der tilbydes et introduktionsforløb – først og fremmest at lette adgangen til det danske arbejdsmarked for medfølgende ægtefæller til arbejdskraftindvandrere med henblik på at tiltrække og fastholde kvalificeret udenlandsk arbejdskraft.

Kredsen af udlændinge, der skal tilbydes et introduktionsforløb, omfatter imidlertid – foruden udenlandske arbejdstagere og deres medfølgende ægtefæller – bl.a. udlændinge, der meddeles opholdstilladelse som led

i uddannelse, og udlændinge, der meddeles opholdstilladelse som led i den såkaldte green card-ordning efter udlændingeloven.

Det har i praksis givet anledning til en vis tvivl om, hvorvidt kommunalbestyrelses pligt til at give beskæftigelsesrettede tilbud, omfatter enhver udlænding, der tilbydes et introduktionsforløb, og som ikke er i beskæftigelse.

Det bemærkes hertil, at tilbud om beskæftigelsesrettede aktiviteter som led i et introduktionsforløb imidlertid ikke har til formål at pålægge kommunerne en pligt til at give beskæftigelsesrettede tilbud, hvor dette ikke kan antages at forbedre udlændingens beskæftigelsesmuligheder, f.eks. fordi vedkommende er velkvalificeret og burde kunne finde beskæftigelse. Ordningen er således ikke møntet på f.eks. udlændinge omfattet af greencardordningen, jf. udlændingelovens § 9 a. Ordningen er ligeledes ikke møntet på f.eks. udenlandske studerende, hvis formål med opholdet i Danmark er at studere, jf. udlændingelovens § 9 c, stk.1. Udlændinge, der meddeles opholdstilladelse som au pairs, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 1, har ikke ret til at arbejde her i landet under deres au pair-ophold og dermed heller ikke til beskæftigelsesrettede aktiviteter.

Det foreslås på den baggrund, at det i § 24 f præciseres, at beskæftigelsesrettede tilbud ikke kan gives til udlændinge, der har opholdstilladelse på baggrund af studier, beskæftigelse, au pair-ophold m.v.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9.

3. Ændring af danskuddannelsesloven

3.1. Udvidelse af kredsen af prøveberettigede efter danskuddannelsesloven

Efter den gældende bestemmelse i danskuddannelseslovens § 2 er danskuddannelseslovens målgruppe udlændinge, der er fyldt 18 år og som har opholdstilladelse, EU-registreringsbevis, EU-opholdskort eller i øvrigt har fast, lovligt ophold i Danmark og er folkeregistreret i en kommune. Herudover har EU-grænsependlere ret til danskuddannelse, jf. danskuddannelseslovens § 2 a, ligesom visse danske statsborgere har ret til danskuddannelse, jf. danskuddannelseslovens § 2, stk. 4.

I danskuddannelseslovens § 9, stk. 4, er der fastsat hjemmel til, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om prøver m.v. Denne hjemmel er udmøntet i bekendtgørelse nr. 988 af 13. august 2010 om prøver inden for danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Af bekendtgørelsens § 2 fremgår, hvem der er prøveberettigede i forbindelse med danskprøver til voksne udlændinge m.fl. Det fremgår heraf, at de prøveberettigede er personer, der er omfattet af retten til danskuddannelse, jf. § 2 eller § 2 a i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., og personer, der uanset de ikke længere er omfattet af retten til danskuddannelse, fortsat opfylder betingelserne i § 2 eller i § 2 a i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Bestemmelsen i § 2 i prøvebekendtgørelsen indebærer, at alene udlændinge med fast, lovligt ophold her i landet, f.eks. på grundlag af en opholdstilladelse m.v., kan deltage i danskprøver i henhold til danskuddannelsesloven. En udlænding uden fast ophold her i landet, f.eks. en udlænding, der opholder sig her i landet på grundlag af et visum, har derimod ikke adgang til at aflægge en prøve i dansk.

Nogle udlændinge, som ikke opholder sig fast her i landet, kan imidlertid have interesse i at bestå en danskprøve. Det kan f.eks. være i forbindelse med studier eller planer om senere at flytte til Danmark. Der er ingen særlig begrundelse for den nuværende afgrænsning.

Det foreslås derfor, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration gives hjemmel til at fastsætte nærmere regler, hvorefter udlændinge, der ikke er omfattet af danskuddannelseslovens personkreds, kan aflægge prøver i henhold til danskuddannelsesloven mod betaling af et gebyr.

Det er hensigten i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om vilkårene for deltagelse i danskprøverne, regler om gebyr m.v.

Det er i den forbindelse hensigten, at adgangen til at aflægge en prøve i dansk under et kortere ophold her i landet skal omfatte såvel udlændinge, der er visumpligtige, som udlændinge, der er fritaget for visum ved indrejse og ophold i Danmark.

Forslaget medfører ingen ændringer i de udlænderretlige regler om en udlændings adgang til at tage kortvarigt ophold her i landet. En udlænding, der ønsker at aflægge en prøve i dansk, skal således opfylde de gældende betingelser for meddelelse af visum eller betingelserne for visumfri indrejse og ophold i Danmark. Opholder en udlænding sig på dette grundlag lovligt her i landet, vil udlændingen – når den foreslåede bemyndigelse er udmøntet – kunne aflægge en prøve i dansk. Baggrunden for meddelelse af visum til en udlænding er uden betydning for adgangen til at aflægge en prøve i dansk. Det er således uden betydning, om udlændingen opholder sig her i landet f.eks. som led i et privatbesøg, som led i turisme eller i forbindelse med forretning.

Det bemærkes, at udlændinge, som ikke tilhører målgruppen i danskuddannelsesloven, ved en sådan hjemmel alene får mulighed for at aflægge de relevante prøver, hvorimod de ikke opnår ret til danskuddannelse i øvrigt. Det skal endvidere bemærkes, at en udlænding, der i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring har bestået en prøve i dansk, og som efterfølgende meddeles opholdstilladelse, skal tilbydes danskuddannelse efter reglerne i danskuddannelsesloven.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1.

3.2. Private udbydere omfattes af forvaltningsloven og offentlighedsloven

Det fremgår af den gældende bestemmelse i danskuddannelseslovens § 10, stk. 1, hvem der kan udbyde danskuddannelse i henhold til loven. Det drejer sig om

1. kommunale sprogcentre,
2. andre offentlige uddannelsesinstitutioner eller uddannelsesinstitutioner godkendt af det offentlige,
3. private sprogcentre og
4. andre private udbydere, når uddannelsen tilbydes udlændinge som led i aktivering eller beskæftigelse på en privat eller offentlig virksomhed.

Etablering som udbyder efter nr. 2-4 er betinget af, at der mellem kommunalbestyrelsen og den pågældende udbyder er indgået en driftsaftale om udbud af danskuddannelse i henhold til loven, jf. danskuddannelseslovens § 10, stk. 3.

Bestemmelsen i § 10, stk. 1, indebærer, at en kommunalbestyrelse kan overlade udførelsen af opgaver efter danskuddannelsesloven til andre offentlige myndigheder m.v. og til private organisationer og virksomheder m.v.

En kommunalbestyrelse kan i den forbindelse overlade enhver opgave vedrørende tilrettelæggelse og gennemførelse af danskuddannelsestilbuddet til en anden offentlig myndighed eller til en privat virksomhed m.v. Bestemmelsen indeholder således hjemmel til, at såvel opgaver, der har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed, som opgaver, der har karakter af myndighedsudøvelse, kan overlades til andre offentlige myndig-

heder og til private. Opgaver efter danskuddannelsesloven, der har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed, omfatter f.eks. selve tilbuddet om danskundervisning, mens opgaver efter loven, der har karakter af myndighedsudøvelse, f.eks. omfatter beslutning om indplacering på danskuddannelse og modul, jf. danskuddannelseslovens § 6, stk. 3. For så vidt angår afholdelse af prøver på danskuddannelsesområdet, er det Integrationsministeriet, som udpeger prøveafholdende udbydere og fører tilsyn med prøveafholdelsen. Prøveområdet er således ikke underlagt kommunalbestyrelsernes kompetence.

Der er ikke i danskuddannelsesloven fastsat nærmere regler om, hvorvidt forvaltningsloven og offentlighedsloven gælder i forbindelse med varetagelsen af opgaver efter danskuddannelsesloven, der er overdraget til andre.

Med henblik på klart at sikre den enkelte kursist den grundlæggende beskyttelse, der følger af forvaltningsloven og offentlighedsloven, og for at sikre en ensartet retstilstand, uanset hvem der udbyder danskuddannelsen, foreslås det, at private udbydere – hvad enten der er tale om private sprogcentre eller andre private udbydere, som en kommune har indgået aftale med – omfattes af forvaltningsloven og offentlighedsloven i forhold til den opgave, som de udfører for det offentlige i medfør af driftsaftalen. Kun varetagelsen af de konkrete opgaver, der udføres på kommunens vegne i medfør af en driftsaftale med kommunalbestyrelsen, vil være omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven, mens den private udbyders øvrige virksomhed ikke vil være omfattet, medmindre andet fremgår af anden lovgivning eller bestemmelser fastsat med hjemmel i anden lovgivning.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 2.

3.3. Behandling af klager over bedømmelse af prøver

Med lovforslaget foreslås det at udvide den gældende bemyndigelsesbestemmelse i danskuddannelsesloven vedrørende klage over forhold ved prøver, således at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om, at ombedømmelse kan føre til en lavere karakter end den påklagede.

Det er således hensigten med hjemmel i den foreslåede udvidede bemyndigelsesbestemmelse at fastsætte nærmere regler om, at ombedømmelse kan føre til en lavere karakter, på samme måde som tilfældet er i dag ved omprøve.

Baggrunden for forslaget om at give mulighed for, at ombedømmelse af klager kan føre til en lavere karakter, er, at Undervisningsministeriet ved lov nr. 140 af 9. februar 2010 har ændret en række love, hvorefter ombedømmelse fremover kan resultere i en lavere karakter. Denne mulighed er således bl.a. indført i gymnasieloven, i lov om forberedende voksenundervisning, i avu-loven, i lov om erhvervsuddannelser, i lov om åben uddannelse m.v. På denne baggrund er det efter Integrationsministeriets opfattelse mest naturligt, hvis der indføres en tilsvarende bestemmelse i danskuddannelsesloven, således at der er et parallelt retsgrundlag for de forskellige uddannelser.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 4.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for det offentlige. De økonomiske konsekvenser for kommunerne skal forhandles med de kommunale parter.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører, at private udbydere af danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. omfattes af forvaltningsloven og offentlighedsloven i forhold til den opgave, som den enkelte udbyder efter aftale udfører for kommunalbestyrelsen.

Lovforslaget skønnes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder m.v.

Forslaget har været i høring hos følgende:

Advokatrådet, Amnesty International, Ankestyrelsen, AOF-Danmark, ATP, Børne- og Kulturchefforeningen, Center for Ligebehandling af Handicappede, Dannerhuset, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Folkeoplysnings Forbund, Danske Handicaporganisationer, Dansk Industri, Danske Regioner, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Finansministeriet, FOF's Landsorganisation, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Frivilligrådet, Indvanderrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Indenrigs- og Socialministeriet, Jobrådgivernes Brancheforening, Kommunernes Landsforening, Landsorganisationen i Danmark, Liberalt Oplysningsforbund, Lærernes Centralorganisation, NETOP, Oplysningsforbundenes Fællesråd, Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Rådet for Socialt Udsatte, Rådet for Etniske Minoriteter, Uddannelsesforbundet, UNHCR.

10. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget.

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser	Ingen	Ingen

for borgerne		
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 6, 2. pkt., indebærer, at Udlændingesservice, hvis særlige grunde taler derfor, kan træffe afgørelse om, at en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som familiesammenført udlænding, jf. § 2, stk. 3, er omfattet af reglerne i kapitel 3 om boligplacering.

Bestemmelsen påtænkes anvendt særligt i de tilfælde, hvor en udlænding, der er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, pga. familiemæssig tilknytning til herboende børn, som skal tage ophold hos ansøgerens fraskilte ægtefælle, der har fået opholdstilladelse som flygtning.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse i § 5 viderefører stort set den gældende bestemmelse i integrationslovens § 5.

Der er dog foretaget enkelte justeringer:

I den foreslåede bestemmelse er terminologien gjort klarere, således at der tydeligere skelnes mellem faktisk forvaltningsvirksomhed (den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1) og egentlige afgørelser (de foreslåede bestemmelser i § 5, stk. 2 og 3).

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere – som en konsekvens af, at det tidligere introduktionsprogram ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.) er blevet afløst af et integrationsprogram, ligesom der samtidig er indført et introduktionsforløb – at adgangen til at overdrage faktisk opgavevaretagelse og afgørelseskompetence bliver den samme for introduktionsforløb som for integrationsprogrammer.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1, der i hovedtræk svarer til den gældende bestemmelse i integrationslovens § 5, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen overlade udførelsen af faktiske opgaver som led i gennemførelsen af integrationsprogrammer, jf. kapitel 4, og introduktionsforløb, jf. kapitel 4 a, til andre kommunalbestyrelser, til offentlige myndigheder i øvrigt, til private virksomheder eller til organisationer eller foreninger m.v. Med den foreslåede bestemmelse præciseres det, at adgangen for en kommunalbestyrelse til at overlade opgaver efter bestemmelsen omfatter opgaver, der har karakter af faktisk forvaltningsvirksomhed. Det præciseres endvidere, at adgangen til at overlade sådanne opgaver omfatter såvel opgaver som led i

gennemførelse af et integrationsprogram som opgaver som led i gennemførelsen af et introduktionsforløb. Overdrages alene opgaver efter stk. 1, skal kommunalbestyrelsen stadig træffe afgørelserne i forbindelse med programmet henholdsvis forløbet, mens selve udførelsen af opgaven som led heri overlades til en anden aktør.

I den gældende bestemmelse i integrationslovens § 5, stk. 1, er Dansk Flygtningehjælp anført som eksempel på en organisation, som kommunalbestyrelsen kan overlade udførelsen af bestemte opgaver til. Spørgsmålet om, hvilken organisation en kommunalbestyrelse overlader udførelsen af opgaver til, beror på den enkelte kommunalbestyrelses beslutning, og der er ikke i integrationsloven tillagt bestemte organisationer eller andre en særlig adgang til at varetage de kommunale opgaver efter loven. Det foreslås på den baggrund, at henvisningen til Dansk Flygtningehjælp udgår af bestemmelsen for dermed at tydeliggøre, at der ikke efter loven er tillagt Dansk Flygtningehjælp nogen fortrinsstilling.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 2, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen kan bemyndige andre kommunalbestyrelser, offentlige myndigheder i øvrigt, private virksomheder eller organisationer eller foreninger m.v. til at træffe afgørelser om integrationsprogrammer, jf. kapitel 4, og introduktionsforløb, jf. kapitel 4 a. Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan overdrage egentlig afgørelseskompetence vedrørende integrationsprogrammer og introduktionsforløb, f.eks. afgørelser om indholdet af en integrationskontrakt, jf. integrationslovens § 19, om indkaldelse til samtaler, jf. integrationslovens § 20, om henvisning til danskuddannelse, jf. integrationslovens § 21 (herunder § 21, jf. § 24 d), og om beskæftigelsesrettede tilbud efter § 23 (herunder § 23, stk. 5, jf. § 24 f).

Efter den gældende bestemmelse i § 5 kan myndighedsopgaver vedrørende udbetaling af introduktionsydelse, jf. lovens kapitel 5, og udbetaling af hjælp i særlige tilfælde, jf. kapitel 6, alene overdrages til en anden kommunalbestyrelse. En kommunalbestyrelse kan derimod ikke overdrage sådanne myndighedsopgaver til andre, herunder til organisationer eller til private. Denne afgrænsning af kommunalbestyrelsens adgang til at overdrage myndighedsopgaver til andre videreføres uændret.

Det foreslås på den baggrund i § 5, stk. 2, 2. pkt., at bemyndigelse til at træffe afgørelser efter integrationslovens § 23 f alene skal kunne ske til en kommunalbestyrelse. Dette skal ses i sammenhæng med, at integrationslovens § 23 f i lovens kapitel 4 – der ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.) afløste § 34 om hjælp i særlige tilfælde – vedrører udbetaling af hjælp til enkeltpersoner og indtil lovændringen har været omfattet af lovens kapitel 6 om hjælp i særlige tilfælde, hvor bemyndigelse alene kan ske til en kommunalbestyrelse.

Med den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 3, der svarer til den gældende § 5, stk. 2, etableres der hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan bemyndige en anden kommunalbestyrelse til at træffe afgørelser om udbetaling af introduktionsydelse, jf. kapitel 5, og udbetaling af hjælp i særlige tilfælde, jf. kapitel 6. Der kan således ikke ske delegation til private i disse tilfælde.

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 4, svarer til den gældende § 5, stk. 4, i integrationsloven.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.4.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen snarest muligt, efter at ansvaret for en flygtning er overgået til kommunalbestyrelsen, anvise boliger til de flygtninge, som Udlændingesservice visiterer til kommunen efter § 10.

Den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 2, indebærer, at kommunalbestyrelsen fremover ikke kan opfylde sin pligt til at anvise boliger til flygtninge, som Udlændingesservice har visiteret til kommunen, ved at anvise en almen bolig, som ligger i et ghettoområde, jf. § 61 a i lov om almene boliger, eller i et område, som er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, jf. § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger.

Ved almene boliger forstås almene familieboliger, almene ældreboliger og almene ungdomsboliger samt almene boliger til særligt udsatte grupper, jf. hertil §§ 3-5 a i lov om almene boliger.

Socialministeriet beregner og offentliggør hvert år en liste over ghettoområder og en liste over områder, hvor reglerne om kombineret udlejning kan finde anvendelse. Disse lister vil være bestemmende for, hvortil en nyankommen flygtning kan anvises en bolig. Der kan i den forbindelse ske ændringer i de områder, der er opført på de pågældende lister, således at et område, der hidtil har været opført på en af de nævnte lister, ikke længere opfylder kriterierne.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er tidspunktet for kommunalbestyrelsens anvisning af bolig, der er afgørende for, om den enkelte flygtning må anvises en bolig i et konkret boligområde. Det forhold, at et bestemt boligområde på tidspunktet for kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for integration af den pågældende flygtning, jf. integrationslovens § 4, stk. 2, var på listen over f.eks. ghettoområder, har således ikke betydning, hvis området på tidspunktet for afgørelse om anvisning af bolig ikke længere er på listen. Tilsvarende har det forhold, at en flygtning er anvist en bolig i et område, som efterfølgende opføres på en af de nævnte områder, ikke nogen konsekvenser for den pågældende muligheder for at blive boende i området eller for kommunalbestyrelsens pligt til at anvise en bolig.

Den foreslåede bestemmelse omfatter enhver flygtning, jf. integrationslovens § 2, stk. 2, der visiteres til en kommune efter reglerne i integrationslovens § 10, stk. 1 og 2. Bestemmelsen finder anvendelse uanset flygtningens forsørgelsesgrundlag. Det forhold, at flygtningen f.eks. er selvforsørgende gennem beskæftigelse på tidspunktet for kommunalbestyrelsens beslutning om anvisning af bolig er uden betydning.

Kommunalbestyrelsen har pligt til at anvise en permanent bolig til flygtninge, som er visiteret til kommunen. Det er – som hidtil – muligt for kommunalbestyrelsen at foretage en vurdering og prioritering af alle de bolig-søgendes behov. Herved undgås det, at en kommune nødsages til at anvise en bolig til en flygtning i en situation, hvor der er en anden boligsøgende, som konkret vurderes at have et mere presserende boligbehov.

En kommunalbestyrelse har efter integrationsloven alene pligt til at anvise en flygtning den første bolig. Får flygtningen senere i integrationsperioden behov for en anden bolig, eksempelvis som følge af familiesammenføring eller flytning til en anden kommune, har kommunalbestyrelsen ikke efter reglerne i integrationsloven pligt til at anvise en ny bolig. Flytter udlændingen således til en anden kommune, hvis kommunalbestyrelse efter § 18, stk. 1, vælger at overtage ansvaret for den pågældendes introduktionsprogram eller efter § 18, stk. 2, er forpligtet hertil, er kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen ikke efter integrationsloven forpligtet til at anvise den pågældende en bolig. Spørgsmålet om, hvorvidt en kommunalbestyrelse i sådanne situationer skal anvise en bolig, må afgøres efter de almindelige principper for løsning af kommunale bolig-sociale opgaver.

Den foreslåede ændring af integrationsloven er ikke til hinder for, at en flygtning efter de almindelige principper for udlejning af familieboliger i en almen boligorganisation, dvs. efter optagelse på en venteliste, tager bopæl i en almen bolig, der ligger i et ghettoområde eller i et område, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning. Det må bero på en konkret vurdering, om den pågældende flygtning i øvrigt opfylder betin-

gelskerne herfor, herunder f.eks. i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har besluttet, at reglerne om kombineret udlejning skal finde anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer ikke ændringer i forhold til de gældende regler om den anviste boligs kvalitet. Kommunalbestyrelsen har fortsat pligt til at anvise boliger, som ifølge byggelovgivningen, planlovgivningen og anden lovgivning kan anvendes som lovlig bolig. Det forhold, at en flygtning ikke kan anvises bolig i et ghettoområde eller et område, der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, indebærer alene, at flygtningen skal anvises en bolig i et andet boligområde, men der følger ikke heraf noget krav om, at flygtningen skal anvises en bedre bolig.

Det bemærkes, at kommunalbestyrelsens afgørelser om anvisning af boliger kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. integrationslovens § 53, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 23 a, stk. 1, nr. 2, har afløst den tidligere gældende bestemmelse i § 23, stk. 2, nr. 3.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det tidligere introduktionsprogram ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.) er afløst af et integrationsprogram.

Til nr. 6

Henvisningen til § 4 er indsat for at lette overblikket over lovens sammenhæng og indebærer ingen realitetsændring.

Til nr. 7

Med den foreslåede ændring etableres der hjemmel til, at en kommunalbestyrelse kan tilbyde uledsagede mindreårige flygtninge et integrationsprogram, hvor dette skønnes formålstjenligt, uanset efter hvilken bestemmelse de pågældende har fået opholdstilladelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at kommunalbestyrelsen fremover får en frivillig adgang til at tilbyde en uledsaget mindreårig med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, stk. 1, (humanitær opholdstilladelse) eller en uledsaget mindreårig med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2 (opholdstilladelse til udrejsehindrede afviste asylansøgere), et integrationsprogram, hvor dette skønnes formålstjenligt.

Bestemmelsen forudsættes i øvrigt administreret som hidtil, idet det bemærkes, at adgangen til frivilligt at tilbyde mindreårige, uledsagede flygtninge et integrationsprogram helt overvejende tager sigte på nyankomne i 16-17-års-alderen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.

Til nr. 8

Henvisningen til integrationslovens § 4 er indsat for at lette overblikket over lovens sammenhæng og indebærer ingen realitetsændring.

Til nr. 9

Den foreslåede bestemmelse i § 24 f indebærer, at følgende kategorier af udlændinge ikke er berettiget til tilbud efter integrationslovens § 23, stk. 5:

- Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a (udlændinge med opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse).
- Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, med henblik på skoleophold, praktikophold, au pair-ophold eller studier.
- Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 4 (fribyordningen).
- Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 d (udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret).
- Udlændinge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f (religiøse forkyndere m.v.).

Dette indebærer, at kommunalbestyrelsens pligt til at give tilbud om beskæftigelsesrettede aktiviteter til indvandrere, jf. § 2, stk. 4, særligt vil omfatte udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som medfølgende ægtefælle til en udenlandsk arbejdstager. Spørgsmålet om, hvorvidt kommunalbestyrelsen skal tilbyde sådanne aktiviteter, skal som hidtil foretages på grundlag af en vurdering af, om tilbuddet kan antages at forbedre den pågældendes beskæftigelsesmuligheder, ligesom det fortsat er en betingelse, at den enkelte udlænding skal anmode herom, jf. integrationslovens § 23, stk. 5.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.

Til nr. 10

Den foreslåede affattelse er ikke udtryk for en realitetsændring. Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved bl.a. opbygningen af integrationslovens § 5 foreslås ændret.

Til nr. 11

Den foreslåede ændring af § 45, stk. 7, 1. pkt., er en konsekvens af den foreslåede ændring af integrationslovens § 16, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 12

Den foreslåede ændring er ikke udtryk for en realitetsændring. Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved bl.a. opbygningen af integrationslovens § 5 foreslås ændret.

Til nr. 13

Den foreslåede affattelse er ikke udtryk for en realitetsændring. Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved bl.a. opbygningen af integrationslovens § 5 foreslås ændret.

Til nr. 14

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorved bl.a. opbygningen af integrationslovens § 5 foreslås ændret.

Til nr. 15

Der er tale om en teknisk rettelse. Det stk. 5, hvortil bestemmelsen i sin nuværende affattelse henviser, er ophævet ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.)

Til nr. 16

Den foreslåede bestemmelse i § 57 har som overordnet formål at sikre, at udlændinge omfattet af integrationsloven som udgangspunkt får en 3-årig sammenlagt introduktionsperiode uanset skiftende opholdsgrund-

lag. Det præciseres samtidig, at en udlændings deltagelse i programmer og forløb, der ligger så langt tilbage i tiden, at den tilegnede viden m.v. er gået tabt, ikke afskærer kommunalbestyrelsen fra helt eller delvis at tilbyde udlændingen et program.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 1, at de i integrationsloven fastsatte bestemmelser har virkning fra den første opholdstilladelse, hvis en udlænding omfattet af integrationsloven, jf. lovens § 2, stk. 2-4, efterfølgende meddeles opholdstilladelse på andet grundlag. Det indebærer, at den pågældendes introduktionsperiode regnes fra kommunalbestyrelsens overtagelse af ansvaret for den pågældende i forbindelse med meddelelsen af den første opholdstilladelse. Har en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse som flygtning, f.eks. gennemført 1 år af et tilbudt integrationsprogram, skal kommunalbestyrelsen, hvis udlændingen på dette tidspunkt meddeles opholdstilladelse på et andet opholdsgrundlag omfattet af integrationsloven, f.eks. som familiesammenført, tilbyde den pågældende fortsat deltagelse i et integrationsprogram i højst 2 år, således at den samlede introduktionsperiode højst udgør 3 år.

Tilsvarende gælder i de tilfælde, hvor en ændring i udlændingens opholdsgrundlag indebærer, at den pågældende, der f.eks. hidtil har fået tilbudt et integrationsprogram, i stedet skal tilbydes et introduktionsforløb eller omvendt. Der kan være tale om en udlænding, som har opholdt sig her i landet som flygtning, men som efterfølgende meddeles opholdstilladelse som arbejdstager. I denne situation vil den periode, som den pågældende har deltaget i integrationsprogrammet, skulle fratrækkes i den periode, som det tilbudte introduktionsforløb kan udgøre. Der kan endvidere være behov for at justere i tilbuddenes indhold, idet en udlænding, der f.eks. har modtaget introduktionsydelse og i den periode har deltaget i aktive tilbud, ikke længere har ret hertil, eftersom den pågældende nu opholder sig her i landet som led i beskæftigelse. Endvidere vil den pågældendes integrationskontrakt bortfalde, da aktiviteterne i et introduktionsforløb i modsætning til aktiviteterne i et integrationsprogram ikke skal reguleres i en integrationskontrakt. Af samme grund skal udlændinge, der overgår fra et introduktionsforløb til et integrationsprogram have udarbejdet en integrationskontrakt i forbindelse hermed.

Den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 1, finder også anvendelse for introduktionsprogrammer. Disse er ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af udlændingeloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.) afløst af integrationsprogrammer, ligesom der er indført introduktionsforløb for indvandrere.

Det foreslås i § 57, stk. 2, 1. pkt., at hvis en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse, på ny meddeles opholdstilladelse, afkortes vedkommendes introduktionsperiode, jf. § 16, stk. 6, og § 24 c, stk. 4, med det tidsrum, hvori udlændingen inden for de seneste 3 år har været omfattet af en introduktionsperiode.

Den foreslåede bestemmelse – hvorefter kommunalbestyrelsen ved tilbud om integrationsprogram eller introduktionsforløb til en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse, som udgangspunkt skal fratække den eller de perioder, hvori den pågældende tidligere har modtaget tilbud – afspejler, at en udlænding, der tidligere har haft opholdstilladelse her i landet og i den forbindelse har modtaget tilbud som led i et integrationsprogram eller et introduktionsforløb, normalt ikke vil have behov for på ny at modtage tilbud gennem et fuldt treårigt forløb. Den ny introduktionsperiode får derfor i sådanne tilfælde en varighed svarende til resten af den gamle introduktionsperiode. Har en udlænding ikke tidligere deltaget i et tilbud efter integrationsloven, vil den pågældende således være berettiget til tilbud som led i et integrationsprogram eller et introduktionsforløb i en periode på op til 3 år.

Da der i visse tilfælde kan være forløbet en så lang periode mellem udlændingens første og anden opholdstilladelse, at de danskundskaber m.v., som udlændingen måtte have erhvervet under det første ophold, kan være gået tabt, foreslås det samtidig i § 57, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen, hvis sådanne særlige omstændigheder tilsiger det, ikke behøver at forkorte den nye introduktionsperiode med den fulde varighed

af udlændingens tidligere introduktionsperiode. Den ny introduktionsperiode kan derved få en varighed af indtil 3 år, jf. integrationslovens § 16, stk. 6. Det forhold, at udlændingen tidligere har deltaget i et introduktionsforløb i en fuld, 3-årig introduktionsperiode, er ikke til hinder for, at kommunalbestyrelsen træffer beslutning om tilbud om fastsættelse af en ny introduktionsperiode, såfremt hensynet til den enkelte udlændings integration taler herfor,

Princippet i den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 2, 2. pkt., kan ikke overføres tilfælde omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 1.

Ved tilbud efter den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 2, beror det på den enkelte udlændings opholdsgrundlag, om udlændingen skal tilbydes et integrationsprogram eller et introduktionsforløb. Tilbydes udlændingen et integrationsprogram, er udlændingen i den periode, hvori programmet tilbydes, berettiget til introduktionsydelse, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt, jf. integrationslovens kapitel 3.

I den periode, hvor en udlænding tilbydes et integrationsprogram eller et introduktionsforløb efter den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 2, finder reglerne i integrationslovens kapitel 9 om finansiering og administration m.v. anvendelse.

Kommunalbestyrelsens tilbud efter § 57, stk. 2, skal tilrettelægges under hensyn til udlændingens tidligere deltagelse i et integrationsprogram eller et introduktionsforløb. Har udlændingen f.eks. opnået visse danskuddskaber under den tidligere introduktionsperiode, skal indplacering på danskuddannelse og modul ske under hensyntagen hertil. Har den pågældende udlænding tidligere gennemført et tilbud om danskuddannelse og i den forbindelse afsluttet forløbet med en prøve, kan kommunalbestyrelsen ikke i forbindelse med deltagelse i et introduktionsforløb efter § 57, stk. 2, tilbyde den pågældende deltagelse i ordinær danskuddannelse efter danskuddannelsesloven.

Det foreslås i § 57, stk. 3, 3. pkt., at introduktionsperioden – uanset den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 2 – skal ophøre senest på det tidspunkt, da udlændingen har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at udlændinge, som opfylder det opholdskrav, der er en af betingelserne for at kunne få kontanthjælp, jf. § 11, stk. 3, i lov om aktiv socialpolitik, ikke bliver omfattet af en introduktionsperiode og dermed af integrationslovens regler om introduktionsydelse. Det må antages, at den foreslåede bestemmelse vil få et begrænset anvendelsesområde i praksis. Som eksempel på et tilfælde, hvor bestemmelsen kan blive aktualiseret, kan nævnes en udlænding, som har fået opholdstilladelse den 1. januar 2005 på grundlag af beskæftigelse. Da tilladelsen blev meddelt, var udlændingen ikke omfattet af integrationsloven og derfor heller ikke omfattet af en introduktionsperiode. Den 1. januar 2011 udrejser udlændingen til sit hjemland, hvor han udsættes for asylbegrundende forfølgelse. Udlændingen flygter til Danmark og får opholdstilladelse som flygtning efter udlændingelovens § 7. Den 1. januar 2012 overtager kommunalbestyrelsen ansvaret for den pågældende. I henhold til den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 2, skulle udlændingens introduktionsperiode beregnes som 3 år minus 0, dvs. løbe indtil den 1. januar 2015. Da udlændingen imidlertid den 1. januar 2013 vil have opholdt sig her i riget i 7 af de seneste 8 år, skal introduktionsperioden udløbe allerede på dette tidspunkt som konsekvens af den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 2, 3. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 2, tager sigte på den situation, hvor udlændingens tidligere opholdstilladelse f.eks. er bortfaldet, og hvor udlændingen senere får en ny opholdstilladelse. Er der derimod tale om, at en udlænding har været udrejst, men at udlændingens opholdstilladelse dog er opretholdt, vil dette ikke påvirke introduktionsperiodens beregning og udstrækning. Introduktionsperioden løber således videre også under længerevarende ferieophold eller lignende.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 3, er en flygtning, som har eller tidligere har haft opholdstilladelse her i landet, og som efterfølgende meddeles opholdstilladelse som flygtning, jf. § 2, stk. 2, omfattet af

reglerne i kapitel 3 om boligplacering af flygtninge, hvis den pågældende på tidspunktet for opholdstilladelsens meddelelse er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 3, finder anvendelse såvel i de tilfælde, hvor den pågældende udlænding har bevaret sit hidtidige opholdsgrundlag under asylsagens behandling, som i de tilfælde, hvor den oprindelige opholdstilladelse er bortfaldet, udløbet eller blevet inddraget og udlændingen i mellemtiden har opholdt sig uden for landets grænser. Den foreslåede bestemmelse finder ligeledes anvendelse i tilfælde, hvor der opstår spørgsmål om, hvorvidt en udlændings opholdstilladelse som flygtning er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 17, som følge af den pågældendes udrejse af landet, og hvor Udlændingesservice eller Flygtningenævnet siden træffer afgørelse om, at dette ikke er tilfældet. Er udlændingen på tidspunktet for afgørelsen om, at opholdstilladelsen ikke er bortfaldet, indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, finder bestemmelsen ligeledes anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer bl.a., at Udlændingesservice skal træffe afgørelse om, i hvilken kommune den pågældende flygtning skal tage bopæl (visitering), jf. §§ 10 og 11, og at den enkelte kommunalbestyrelse snarest muligt, efter at ansvaret er overgået til kommunalbestyrelsen, skal anvise en bolig til den pågældende, jf. § 12.

Den foreslåede bestemmelse i § 57, stk. 3, indebærer, at Udlændingesservice også skal træffe afgørelse om visitering af en flygtning til en kommune i tilfælde, hvor den pågældendes introduktionsperiode er brugt op. I sådanne tilfælde, hvor der ikke er nogen introduktionsperiode og flygtningen dermed ikke skal have tilbudt et integrationsprogram, vil den pågældende efterfølgende kunne fraflytte den kommune, som han eller hun er blevet visiteret til, uden at integrationslovens §§ 18 og 32 finder anvendelse, idet disse bestemmelser kun har relevans i tilfælde, hvor udlændingen følger et integrationsprogram.

Spørgsmålet om, hvorvidt en udlænding, der søger om asyl her i landet, har adgang til indkvartering på et indkvarteringssted, skal afgøres efter udlændingelovgivningen, og der følger ikke af den foreslåede ændring af integrationslovens regler nogen ændring heri.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.

Til § 2

Til nr. 1.

Det foreslås i § 9, stk. 5, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integrationsbemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, at udlændinge, der ikke er omfattet af danskuddannelseslovens personkreds, kan aflægge prøver i henhold til danskuddannelsesloven mod betaling af et gebyr. Den foreslåede ændring betyder, at udlændinge, som ikke tilhører danskuddannelseslovens målgruppe, fremover vil kunne aflægge danskprøve, mens de opholder sig i Danmark på grundlag af f.eks. visum.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.

Til nr. 2

Af den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 4, følger, at en privat udbyder, som indgår driftsaftale om danskuddannelse med en kommunalbestyrelse, er omfattet af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven i forhold til de opgaver, som udføres i medfør af driftsaftalen.

Den private udbyder skal således i forhold til de opgaver, som varetages som følge af driftsaftalen med kommunalbestyrelsen, overholde de regler, som er fastsat i de to love. Dette betyder bl.a., at den private udbyder er underlagt reglerne om notatpligt, aktindsigt, partshøring og begrundelse, ligesom reglerne i for-

valtningslovens kapitel 8 om tavshedspligt m.v. finder anvendelse. Det indebærer endvidere, at offentligheden gives adgang til at søge om bl.a. aktindsigt efter offentlighedslovens regler.

For så vidt angår den virksomhed, som den private udbyder herudover varetager – f.eks. sprogkurser til selvstuderende – er denne ikke omfattet af de to love, medmindre andet fremgår af anden lovgivning

Forslaget har til hensigt at sikre borgere en ensartet retstilstand, uanset om danskuddannelsen i deres bopælskommune varetages af en offentlig sprogskole eller en privat udbyder. Det betyder for borgerne, at de har de rettigheder, der fremgår af de to love f.eks. aktindsigt i institutionens sager, tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger, ret til partshøring og notatpligt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.

Til nr. 3

Med den foreslåede ændring af § 16 b, stk. 13, gives der hjemmel til, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler om anvisning af refusion, regnskabsafklæggelse og revision og om forældelse af kommuners krav på refusion efter danskuddannelsesloven, for så vidt angår intro-dansk.

Der er tale om en lovteknisk præcisering, således at regnskabsreglerne for introdansk, der blev indført ved lov nr. 1512 af 27. december 2009, følger de fælles retningslinjer for beskæftigelses- og integrationsområdet.

Til nr. 4

Det foreslås i § 20, stk. 3, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om klage over afgørelser i forbindelse med prøver udvides, således at ministeren fastsætter nærmere regler om, at også ombedømmelse af en prøve kan resultere i en lavere karakter end den påklagede. Som i dag vil omprøve også fortsat kunne resultere i en lavere karakter.

Det er hensigten i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om, at behandlingen af en klage vil kunne resultere i følgende afgørelser:

- Afvisning af klagen.
- Klager får ikke medhold i klagen.
- Tilbud om ombedømmelse ved skriftlige prøver i de tilfælde, hvor der klages over selve bedømmelsen af prøven, altså over den givne karakter.
- Tilbud om omprøve ved mundtlige prøver i de tilfælde, hvor der klages over selve bedømmelsen af prøven, altså over den givne karakter.
- Tilbud om gratis omprøve ved næste prøvetermin ved såvel skriftlige som mundtlige prøver i de tilfælde, hvor der er tale om en klage over eksaminationsgrundlaget eller omstændigheder ved prøvens gennemførelse såsom støj, dårlig belysning eller andre forhold, som kan have haft indflydelse på prøveforløbet.

I tilfælde, hvor der klages over såvel bedømmelsen af prøven som omstændigheder ved prøvens gennemførelse, og hvor klagen fremmes, træffes på baggrund af en konkret vurdering afgørelse om, hvorvidt klageren skal tilbydes omprøve eller ombedømmelse. Klageren kan fortsat ikke selv vælge mellem omprøve eller ombedømmelse.

Det bemærkes, at tilbud om ombedømmelse fortsat ikke kan gives ved mundtlige prøver, da ombedømmelse foretages ved nye bedømmere.

Muligheden for såvel ombedømmelse som omprøve gives som et tilbud til klager, på samme måde som tilfældet er i dag ved tilbud om omprøve.

Klageren skal såvel ved tilbud om ombedømmelse som ved tilbud om omprøve orienteres om risikoen for at få en lavere karakter end den påklagede.

I de tilfælde, hvor klageren har accepteret et tilbud om ombedømmelse eller omprøve, udpeges nye bedømmere, som fastsætter karakteren ved ombedømmelsen eller omprøven.

Det er endvidere hensigten i bekendtgørelsesform at udmønte de ændrede klageregler på en sådan måde, at bl.a. undersøgelsesprincippet finder anvendelse. Dette skyldes, at en klager gennem sin klage kan risikere at blive stillet ringere end før afgivelse af klagen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.

Til § 3

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det tidligere introduktionsprogram ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.) er blevet afløst af et integrationsprogram for flygtninge og familiesammenførte udlændinge, og der er blevet indført et introduktionsforløb for indvandrere, og af, at den særligt tilrettelagte undervisning i samfundsforhold i Danmark, som tidligere blev tilbudt som led i danskuddannelsen efter danskuddannelsesloven – ligeledes ved lov nr. 571 af 31. maj 2010 – er blevet erstattet af et kursus i danske samfundsforhold og dansk kultur og historie.

Til § 4

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lov nr. 571 af 31. maj 2010 om ændring af integrationsloven og forskellige andre love (Udvidelse af personkredsen, styrket indsats over for ægtefælleforsørgede m.v.), hvorved den daværende § 31 a, stk. 3, om kommunens udarbejdelse af en status over udlændingens deltagelse i de fastlagte beskæftigelsesrettede aktiviteter efter integrationskontrakten blev ophævet med den konsekvens, at bestemmelsens daværende stk. 4 herefter blev stykke 3. Der skal derfor rettelig henvises til stk. 3.

Til § 5

Det foreslås i § 5, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2011. Særlig for så vidt angår lovforslagets § 1, nr. 3, bemærkes det, at Socialministeriets liste over boligområder, der kan anvende kombineret udlejning den 1. oktober 2010, og Socialministeriets liste over ghettoområder den 1. januar 2011 gælder, indtil Socialministeriet den 1. oktober 2011 offentliggør nye lister.

Til § 6

Bestemmelsen fastlægger lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.